

Ewa Szary

"Z problematyki wypowiedzi dyskursywnych", Ewa Szary, Wrocław 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 211

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ SZARY Ewa: Z problematyki wypowiedzi dyskursywnych. W: Literatura i metodologia. /Siódma i ósma/ Konferencja teoretycznoliteracka w Spale i Ustroniu. Red. Jan Trzynadłowski. Wrocław 1970 s. 159-176.

Praca teoretycznoliteracka wyrosła z doświadczeń radzieckich i francuskich, podejmująca problematykę wypowiedzi monologowych, dialogowych oraz tzw. monologu wewnętrznego /"mowy wewnętrznej"/ i usiłująca ustalić podstawowe warunki mówienia i odbierania mowy w ogóle. Prezentacja trzech tekstów dialogowych /Szekspir - Fredro - Szekspir/ o rosnącej dyskursywności podporządkowana została poszukiwaniom takiego typu dialogu, który mógłby stanowić szeroką podstawę podobieństwa i opozycji dla monologu wewnętrznego /monolog wewnętrzny - słowo zapisane jako niewypowiedziane/. W zakończeniu pracy podano definicje dialogu i monologu wewnętrznego.

BP/38

E.Sz.

/I/ ŁOPATKÓWNA Barbara: Z motywów międzywojennej liryki Kazimiery Iłłakowiczówny. W: Prace historycznoliterackie. Z historii i teorii literatury. Katowice 1969 s. 175-201.

Praca zawiera opis motywów charakterystycznych dla wierszy K. Iłłakowiczówny z lat 1919-1930. Autorka analizuje te motywy, ustala ich sens i funkcję w wyobraźni poetyckiej Iłłakowiczówny, a także odniesienia do tradycji /literatura, bajka, mit/. Część analiz zbliżona do metody badania słów-kluczy. Wnioski: 1/ w liryce Iłłakowiczówny pojawiają się pewne stałe motywy pełniące funkcję archetypów /np.: męka, cierpiący, ptak, pożar, ojciec, matka, dziecko/; 2/ ich wprowadzeniu towarzyszą określone zjawiska stylistyczne w zakresie leksyki /"lamentacyjność"/, wersyfikacji /wiersz wolny, luźna strofa, rymy niedokładne/ i retoryki /eksklamacyjność, styl nawiązujący do wypowiedzi potocznej/. Te właściwości liryki K. Iłłakowiczówny pozwalają usytuować ją w poetyce ekspresjonistycznej.

BP/38

I.Sz.